

SÄÄNNÖLLINEN HOITO VARMISTAA KIINTEISTÖPIHOJEN PUIDEN HYVINVOINNIN

Kiinteistöpihoille istutetaan vuosittain tuhansia puita. Hyvin tehtyjen istutustöiden jälkeen unohdetaan usein pihapuiden jatkohoito. Säännöllisen hoidon laiminlyönti näkyy istutuksen jälkeisenä hitaana ja heikkona kasvuunlähtönä tai taimien kuolemisena. Myöhemmässä vaiheessa hoitamattomuus ilmenee muun muassa puun rakenteellisina vikoina ja vääränlaisena kasvuna kasvupaikkaansa nähden.

Suomen Puunhoidon Yhdistys SPY ry muistuttaa kiinteistöjen omistajia, että säännöllisillä ja suunnitelluilla toimenpiteillä istutettujen ja kasvussa olevien puiden elinolosuhteita voidaan huomattavasti parantaa ja varmistaa näyttävien ja terveiden pihapuiden olemassa olo myös kiinteistöpihoilla.

Vastaistutetun puun hoitoniksit

Tasaisen kasvuunlähdon kannalta taimien säännöllinen kastelu kolmen ensimmäisen kasvukauden aikana on kaiken a ja o. Kasvuun käynnistelyä puu tarvitsee kastelua ensimmäisinä vuosina viikoittain ja kuivina kausina kaksikin kertaa viikossa. Kastelumäärä on taimen koosta riippuen 50–70 litraa vettä jokaisella kastelukerralla. Kasteluvesi ohjataan ensimmäisenä kasvukautena puun tyvelle istutuspaakun alueelle. Seuraavina kesinä kastelualue laajennetaan 20–50 senttimetriä laajemmalle alueelle, jolloin myös paakusta ulospäin kasvavat uudet juuret saavat tarvitsemaansa vettä. Kasteluveden paine pidetään alhaisena, jotta vesi ehtii imeytyä kasvualueeseen eikä valu pois juuristoalueelta.

Istutuksen yhteydessä puun tyvialue kannattaa kattaa esimerkiksi puunkuorikatteella. Kate vähentää veden haihtumista kasvualueesta helpottaen taimen vedensaantia. Samalla kate estää rikkakasvien ja nurmikon leviämisen puun tyvelle. Näin vältetään nurmikkoalueen hoitokoneiden, kuten siimaleikkurien ja ajoleikkurien, aiheuttamilta kolhuilta. Katteen levittämisen yhteydessä varmistetaan, ettei katepaksuus ylitä kuorikatteen osalta seitsemää senttiä ja hiekan osalta kolmea senttiä. Liian paksu kerros hidastaa keväällä maan lämpenemistä ja roudan sulamista. Katetta ei myöskään saa levittää puun runkoon kiinni, sillä rungossa kiinni oleva kate hautoo kuorta ja altistaa taimen erilaisille sienitaudeille. Katteen sijasta tyvialue voidaan pitää mulloksella tai istuttaa siihen matalaa maanpeittoerennaa.

Puuntaimien tukemiseen liittyvät rakenteet on syytä tarkastaa ajoittain. Taimien tukemiseen käytetyt tukiseipäät ja sidontatarvikkeet voivat taimen kasvaessa liikkua tai alkaa hangata taimen runkoa. Pari kertaa kasvukaudessa tuennat tarkastetaan ja varmistetaan, että tukiseipäät ovat tukevasti pystyssä ja sidonnat eivät vioita kasvavaa puuta. Puun juurruttua noin kolmen vuoden kuluttua istutuksesta tukirakenteet voidaan poistaa.

Nuoret puut ovat talviaikaan monien jyrksijöiden, kuten myyrien, jänisten, rusakoiden ja kanien herkkua. Jänisten ja muiden tuhoeläinten vioituksien estämiseksi taimen ympärille asennetaan ennen lumen tuloa jyrksijöiden kestävä runkosuoja. Jos suojana käytetään verkkoa, on sen silmäkoko alle senttimetrin. Runkosuojan korkeus valitaan sellaiseksi, ettei tuhoeläin ylety sen yli lumisenakaan aikana. Vähälumisina talvina riittää 120 senttimetrin korkuinen verkko. Kannattaa huomioida, että kanit ovat taitavia kaivajia. Suojaustehoa voidaan lisätä taivuttamalla verkon alareuna 20 senttimetriä maanpinnan myötäisesti. Runkosuojukset poistetaan kesäksi, ettei kasvava runko hankaudu tai kuristu niihin.

Säännölliset leikkaukset ohjaavat puun kasvua

Puun taimen juurruttua, noin 3-5 vuoden kuluttua istutuksesta, aloitetaan nuoren puun rakenneleikkaukset. Rakenneleikkauksien tarkoituksena on valmistaa puuta sopeutumaan kasvupaikan vaatimuksiin. Noin kolmen vuoden välein tehtävät pienimuotoiset rakenneleikkaukset muokkaavat puusta vähitellen sopivan yksilön olemassa olevaan kasvuun. Rakenneleikkauksia jatketaan, kunnes puu on saavuttanut aikuisiän, puulajista riippuen 5-30 vuotta.

Aikuisiässä olevaa puuta hoidetaan myös säännöllisillä hoitoleikkauksilla noin viiden vuoden välein. Hoitoleikkauksien yhteydessä ei enää kajota puun rakenteeseen vaan silloin poistetaan lähinnä kuolleita ja huonokuntoisia oksia. Samalla seurataan puun elinvoimaa ja yleistä kuntoa.

Ajoissa aloitettu säännöllinen hoito leikkauksin vähentää rakenteellisia ongelmia. Vähitellen tehtävät leikkaukset eivät myöskään pilaa puun omaan kasvatapaa eivätkä aiheuta suuria leikkaushaavoja, joista taudinaiheuttajat pääsevät tuhoamaan puuainesta.

Kaikki puiden leikkaukset on syytä tehdä yksilöidysti ja puukohtaisesti. Epävarmoissa tapauksissa kannattaa pyytää ammattilaisten apua. Arboristit eli puunhoitajat ovat koulutuksen saaneita puunhoidon ammattilaisia, joita on käytettävissä eri puolilla Suomea. Suomen Puunhoidon Yhdistyksen verkkosivulta löytyy yhteystieto- ja puunhoitoyrityksistä, joissa työskentelee ammattitaitoisia puunhoitajia.

Suomen Puunhoidon Yhdistys ry on vuonna 1996 perustettu aatteellinen yhdistys, jonka tarkoituksena on edistää rakennetun ympäristön puiden hoitoa. Päätehtävänä on oikeista työmenetelmistä ja -tavoista tiedottaminen ja puunhoitoalan tunnetuksi tekeminen. Yhdistys välittää tietoja myös puunhoitoalan yrityksistä. Jokaisella kauttamme välitettävällä yrityksellä on työntekijöinä koulutuksen saaneita arboristeja. Jäsenistö koostuu arboristeista ja puunhoidosta kiinnostuneista viheralan ammattilaisista. Jäseniä yhdistyksellä on noin 200.

Lisätietoja:

puheenjohtaja

puheenjohtaja@suomenpuunhoidonyhdistys.fi

sihteeri

sihteeri@suomenpuunhoidonyhdistys.fi

Puheenjohtajan ja sihteerin nimi ja puhelinnumero löytyvät osoitteesta:

www.suomenpuunhoidonyhdistys.fi

Tämä ja muita aiemmin ilmestyneitä yhdistyksen tiedotteita löytyy osoitteesta

<http://www.suomenpuunhoidonyhdistys.fi/Tiedotteet.php>